

det vigtigt, at der er uafhængige institutioner til at kontrollere statsmagten. Pressen er en af dem, så derfor synes jeg, det er mærkeligt, at man lægger hindringer i vejen for, at den private presse kan udfolde sig.

Og så må jeg sige til ministeren: Danmarks Radio og TV 2 er institutioner, som er oprettet af staten herhjemme. Selvfølgelig er der en uafhængighed i forhold til staten, men det er stadig væk således, at staten har dem – med de muligheder for politisk indflydelse, som det giver, om end der selvfølgelig er sat begrænsninger ind.

Jeg synes, at spørgsmålet er relevant; jeg synes, der er et grundlæggende problem i forhold til den måde, hvorpå et demokrati bør fungere. Der bør være uafhængige institutioner til at kontrollere et organ, som har så meget magt, som vi har i dette Ting.

Kulturministeren (Jytte Hilden):

Jeg må endnu en gang gentage: Staten kontrollerer ikke Danmarks Radio og TV 2.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Formanden:

Jeg skal her udsætte mødet i 5 minutter, da erhvervsministeren ikke er kommet, men er på vej. Mødet genoptages i dag kl. 14.08.

Mødet udsat kl. 14.03

Mødet genoptaget kl. 14.08

Spm. nr. S 249

10) Til erhvervsministeren af:

Keld Albrechtsen (EL):

»Er det korrekt, at Danmark kan nedlægge veto mod direktivforslaget om nye fødevarer (novel food) med henvisning til vitale interesser, og at Danmark alternativt kan bruge miljøgarantien i artikel 100 A, stk. 4, til at indføre nationale godkendelses- og mærkningsordninger?«

Skriftlig begrundelse

I sagen om direktivforslaget om nye fødevarer (novel food) satte den danske regering sin lid til

Europa-Parlamentet. Dette håb er bristet, og derfor må det nu undersøges, hvilke andre muligheder Danmark har for at afbøde de alvorlige miljø-, forbruger- og sundhedsmæssige tilbageskridt, der vil blive resultatet af en gennemførelse af direktivet.

To muligheder må undersøges, dels dansk anvendelse af vetoet, det vil sige muligheden for at nedlægge veto på basis af Luxembourgforliget, dels muligheden for at indføre nationale godkendelses- og mærkningsregler under henvisning til Unionstraktatens artikel 100 A, stk. 4.

Keld Albrechtsen (EL):

Vi står jo nu med det problem, at den danske regering er ved at tabe kampen om novel food-direktivet, og det betyder, at vi risikerer i fremtiden at blive oversvømmet med en syndflod af gensplejsede produkter, at vi ikke kan få lov til at mærke disse produkter, så forbrugerne kan se, at de er det, og ydermere at det danske økomærke risikerer at blive ødelagt. Derfor må vi efter min mening nøje undersøge alle muligheder, der eksisterer for at stoppe dette direktiv.

Erhvervsministeren (Mimi Jakobsen):

Indledningsvis vil jeg gerne både over for spørgeren og over for formanden undskyldte min forsinkelse. Jeg plejer at gøre mig stor umage for at være her til tiden. Det gjorde jeg også i dag, men det var åbenbart ikke nogen særlig succes. Det beklager jeg meget.

Det betyder så desværre ikke, at jeg over for spørgeren kan give et mere imødekommende svar; det må jeg understrege med det samme.

For det første er jeg ikke enig med hr. Keld Albrechtsen i, at vi er ved at tabe sagen som sådan. Vi har stadig væk håb om, at Europa-Parlamentet går ind og fremhæver nogle af de resterende ønsker, Danmark ikke har fået opfyldt. At vi har fået mange ønsker opfyldt undervejs i forløbet, er også et faktum.

Men jeg har bemærket mig, at hr. Keld Albrechtsen deler sit spørgsmål op i to led. Det ene er: Kan den danske regering? Og det næste er: Vil den danske regering? Og lad mig prøve at adskille det, hvis jeg overhovedet kan.

Jeg mener ikke, at man kan bruge miljøgaranti på et spørgsmål om mærkning. Miljøgarantien er tænkt anvendt, når det er et spørgsmål om sundheden, der er på spil. Er det et spørgsmål om menneskers, borgeres, dyrs sundhed, så kan man bruge miljøgarantien. Her taler vi ikke om